

[Honoré]

forhandlinger langt fra fører til det ønskede resultat.

Derfor må der formodentlig stilles meget kontante og skrappe krav til japanerne om inden for bestemte terminer at øge deres import eller reducere deres eksport med angivne mængder.

For at give en tilstrækkelig motivation til de japanske forhandlere må EF præcisere, at dersom disse ikke lever op til disse krav, vil konsekvensen blive ensidige handelspolitiske modforanstaltninger fra EFs side.

Ud over at motivere den anden part giver en sådan metode japanerne tid til at drøfte og iværksætte den fornødne positive handelspolitik.

Gennem drøftelser med forskellige indsigtfulde personer har jeg imidlertid fået den opfattelse, at EF endnu mener at kunne behandle dette spørgsmål med fløjlskand-ker, en metode som næppe er egnet til at opnå tilstrækkelige resultater her.

Besvarelse (29/11 77):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

I forhold til Japan har EF kunnet konstatere et stærkt stigende handelsbalanceunderskud. Årsagen hertil er i EF blevet søgt kortlagt. Det blev herunder konstateret, at der gjorde sig forhold gældende – især i Japans importregler og -praksis – som lagde hindringer i vejen for importen. Dette sammen med en stærkt stigende japansk eksport fortrinsvis koncentreret om et begrænset antal vareområder foranledigede, at EF i en erklæring udsendt fra mødet i Det europæiske Råd i Haag i november 1976 tilkendegav sin bekymring over den hurtige ændring af handelsforholdet mellem EF og Japan i sidstnævntes favør. Rådet erklærede, at det forventede, at der snarest ville være gjort væsentlige fremskridt med hensyn til at råde bod på problemet.

Efterfølgende har EF-Kommissionen optaget kontakt med japanerne med henblik på at få rådet bod på forhold, som på urimelig måde bidrager til handelsbalanceunderskudet over for Japan. Der er herved fra EFs side fortrinsvis lagt vægt på at finde løsninger, som kan bidrage til at øge EF-landenes eksport til Japan.

Der er fra japansk side hidtil udvist både forståelse og imødekommenhed. Om dette vil

vise sig at være tilstrækkeligt, er det endnu for tidligt at udtale sig om. Drøftelserne med de japanske myndigheder fortsætter, ligesom udviklingen i samhandelen nøje overvåges. Om fornødent må det formodes, at der i EF vil kunne opnås enighed om mere drastiske skridt over for Japan.

Det vil dog næppe være realistisk at opstille en egentlig 3 års plan for en nedsættelse af EFs handelsunderskud over for Japan.

Til *udenrigsministeren (22/11 77)* af:

Honoré (KrF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at afskaffe handelshindringer i EF med hensyn til skibsspil og distributionstransformere?«

(Spm. nr. 187).

Begrundelse.

I et notat af 19. oktober d.å. har den administrerende direktør for Thrige-Titan fremdraget eksempler på beskyttelse af hjemmemarkedet i bl. a. Holland, England, Belgien og Frankrig gennem tekniske handelshindringer, statslige subventioner osv.

Thrige-Titan har gennem Industrirådet rettet forespørgsel herom til generaldirektør F. Braun i Kommissionen og fået et undvigende svar.

Medens Danmark lever op til EFs frihandelsregler, overtrædes de altså groft af andre medlemslande med hensyn til skibsspil og distributionstransformere.

Det må være en kærkommen opgave for den danske regering at søge disse traktatstridige forholdsregler bragt til ophør hurtigst muligt, så konkurrencedygtige virksomheder i Danmark kan bevare deres arbejdspladser.

Besvarelse (29/11 77):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Regeringen har til stadighed lagt stor vægt på den del af EF-samarbejdet, som skal sikre fri og lige konkurrence inden for det fælles marked for industriprodukter. Dette gælder såvel overholdelsen af reglerne om statsstøtte og offentlige indkøb som arbejdet med afskaffelsen af tekniske handelshindringer.

Efter Romtraktaten er konkurrenceforvridende statsstøtteordninger forbudt. Visse former for støtte kan være forenelige med fæl-